

ČTYRNÁSOBNÝ MISTR SVĚTA

Začátkem roku byl v anketě Slovenský cyklista století vyhlášen na 7. místě Miroslav Vymazal - současný trenér dráhových cyklistů v Armádním sportovním klubu Dukla Trenčín. Sportovní veřejnost ho zná zejména jako úspěšného trenéra trojice mladých cyklistů, kteří se na olympiádě 2000 v Sydney umístili v olympijském sprintu na vynikajícím 6. místě. Jenom starší generace si vzpomene, že kromě toho je čtyřnásobným mistrem světa a počet jeho mezinárodních sportovních úspěchů mezi slovenskými cyklisty zastíni snad jedině Anton Tkáč, který uvedeno anketu suverénně a oprávněně vyhrál.

Anton Tkáč má i zásluhu na tom, že jsem dneska kapitánem slovenské armády, když mne v 1976 na olympiádě v kanadském Montrealu přemluvil, abych přišel trénovat na Slovensko. Potom jsem se oženil, moje manželka je Slovenka, svadbu jsme měli ještě v Brně v dubnu v roce 89. Pak ale přišlo rozdělení republiky, a abych mohl zůstat v Dukle Trenčín, teda v armá-

dě, podepsal jsem slovenské občanství a teď už jsem jako Slovák, i když každý měsíc jezdím do Brna, kde mám být a v něm i velkou část trofejí, co jsem si za ty roky dovezl ze závodů po celém světě.

Jakou budoucnost má podle vás dráhová cyklistika. Pokud vím, klopené dráhy pomalu mizí ...

- Je pravda, že tolik kvalitních mezinárodních drah už dneska není. To byly: Brno, Praha, Plzeň, Pardubice, Louny, Prostějov, na Slovensku byla jen v Bratislavě a poz-

ději přibyla v Prešově. V Česku ještě byla první zimní dráha nafukovací v Brně, ale tam už místo ní postavili Boby centrum. Ale teď novou postavili v Praze. Osobně jsem však přesvědčen, že do budoucna má dráhová cyklistika ty nejlepší vyhlídky. Lepší než třeba silniční, kde se dnes mezi auty pomalu nedá vůbec jezdit a trénovat jako kdysi. Drahová cyklistika se stěhuje do hal a stává se celoročním sportem. Mimo chodem, do hal se na zimní období stěhuje i cyklokros, horská kola i motokros, a mají tam - alespoň na Západě, u nás zatím ještě na to lidi tolik nemají, aby si to dokázali zaplatit - velký úspěch, protože diváci můžou mít celou trať jako na dlani a je to pro ně velký sportovní zážitek. Takže to je celosvětový trend, že se tyto sporty stěhují do hal a jde jen o to, aby i u nás byl dostatek závodů, které by znovu zpopularizovaly tyto sporty. Vezměte si Vídeň, kam občas jezdíme i my trénovat, kde je víceúčelová hala. Tam se pravidelně konají i mistrovství Evropy a světa nejen v cyk-

listických disciplínách, ale třeba i v atletice, tenisové kurty tam jsou...

Jedna věc jsou tréninkové možnosti, ale pravdou je, že i jmen jako byl Jiří Daler a po něm následující generace, v posledních letech jaksi nepřibývá...

- To je problém rozdělení republiky. Dukla Brno a Dukla Praha se vždycky více orientovaly na stíhací disciplíny, a sprinterská špička zase byla spíše na Slovensku v Dukle Trenčín. No a po rozdělení stihací většinou odešli do Česka, kde byla větší tradice, ale naopak jim chyběla zase sprinterská špička na podchycení talentů. Po deseti letech od rozdělení je však situace taková, že v Česku už toto zpoždění dobehli, i když na olympiádě jsme ještě jako Slovinci byli lepší. Ale stihací nám chybějí. To je však otázka i peněz, kolik se dává na tyto sporty tam a tady.

Rikáte my Slovinci, ... cítíte se už slovenským cyklistou? Kde vás více berou za svého?

- I v Čechách mě už vícekrát pozvali na vyhodnocení sportovců, ale i tam hlavně mladší mne berou za Slováka, a zase na Slovensku jsem Moravák z Brna, takže každá anketa je subjektivní, a když vás na obou stranách berou za toho odtamtud, tak asi nemůžete počítat s lepším výsledkem. Ale to už je takový osud, že jsem si vybral tak složitou cestu, že jsem doma tam i tady.

Vaše největší úspěchy jsou spojeny se jménem Vladimíra Vačkáře. Stýkáte se někdy, co dnes dělá on?

- Vladimír Vačkár se dnes v Prostějově stará o dorost. Jeden čas byl podnikatelem, ale asi se mu moc nevedlo, když se znovu vrátil k cyklistice. Velmi sporadic-

Ing. Miroslav Vymazal

narozen 9. 4. 1952

čtyřnásobný mistr světa v tandemu
spolu s Vladimírem Vačkářem:

1973 San Sebastian, Španělsko

1974 Montreal, Kanada

1977 San Cristobal, Venezuela

1978 Mnichov, Německo

1975 - 2. místo na MS v tandemu v belgickém Liegě

1976 - 9. místo na 1 km na OH v kanadském Montrealu

1977 - 5. místo ve sprintu na MS ve španělském San Sebastianu

1979 - 3. místo v tandemu na MS v holandském Amsterodamu

ky se setkáváme na závodech, ale jednak dnes těch závodů není mnoho. A navíc poslední roky jsem dost proležel v nemocnici i doma, tak těch příležitostí bylo skutečně velmi málo.

Když už jsme u zdravotních problémů, dnes se jezdí na rychlých betonových drahách. Souvisí s tím i zvýšené zdravotní riziko nebezpečných pádů při velké rychlosti...?

- Především musím říci, že většina mých problémů a komplikací, dnů strávených na ARO a podobně, vůbec nesouvisela s nějakými pády. Každý sport samozřejmě nese riziko úrazu při extrémním vypětí. Ale takovou zlomeninu jsem si nikdy v cyklistice neudělal, jako se mi stala s autem. Ale to se může stát každému.

K největším úspěchům slovenské cyklistiky patří 6. místo vašich svěřenců na loňské olympiádě v Sydney. Jak jsem si však všiml, u dvou z nich je uvedeno místo narození v Lounech respektive v Plzni. Znamená to "lanáření" mladých talentů z Čech na Slovensko?

- Já jsem kdysi začínal jako masér, skladník, později trenér mládeže a oni tehdy přišli do Dukly jako do tréninkového střediska mládeže. Jaroslav Jerábek tu byl už od 15 let, dokončil v Bratislavě i základní školu, takže i občanský průkaz už dostal tady na Slovensku. Jan Lepka se tady vyučil. Potom ho Vláda Vačkár zlákal do Česka, ale po roku se zase vrátil. Takže osudy lidí jsou různé.

Jak vidíte perspektivu slovenské dráhové cyklistiky v nejbližších letech?

- Velkou nevýhodou slovenské cyklistiky je, že tady jsou jen dvě dráhy a velmi málo závodů. Od toho se potom odvíjí i popularita tohoto sportu a povědomí ve veřejnosti a tím i zájem mladých, ale i podpora sponzorů, a tak dále. I v televizi vidíte častěji Tour de France a podobné silniční závody, tak určitě ty mladé to tahá spíše tam. Ale časem poznají, že daleko lepší je jezdit na dráze, i když to je do značné míry ještě otázka budoucnosti. Věřím však, že dráhová cyklistika půjde ještě nahoru. Už jen proto, že sezona se v halách prodlouží na celý rok. V Bratislavě teď máme opravenou skutečně kvalitní dráhu, jakou nemají ani v Česku, a to musí přinést výsledky. Kdysi nejlepší povrch byl v Prešově, ale tam se o to nějak nestarali a mají s ní nějaké problémy. Nejrychlejší betonová dráha bývala v Brně, potom v Prostějově a dnes je to jednoznačně Bratislava s nejrychlejší betonovou dráhou v bývalém Československu. Teď musíme absolvovat pět světových pohárů, na nichž probíhá kvalifikace na mistrovství světa mezi 24 nejlepšími. Snad se nám podaří ukázat, že tento sport má budoucnost i na Slovensku.

Jiří Výborný

Pódium pro české hvězdy

V letošním roce začalo Středisko kultury Bratislava - Nové Město zajímavý hudební cyklus. Pod názvem Folk - country sál aneb Hvězdy českého folk - country na slovenské scéně uvádí každý měsíc významné české interprety. Úvod patřil skupině Žalman a spol. Koncem února plný sál Střediska kultury na Vajnorské tleskal Nezmarům a Mikimu Ryvolovi.

"Jsme velmi rádi, že po dvou letech se opět můžeme představit bratislavské publiku", řekl v úvodu kontrabasista Pavel Drengubák. Kromě něj dlouholetou stálou sestavu tvoří zpěvačky Pavlína Jišová a Šárka Benetková, kytaristé a zpěváci Pavel Zajíc a Tonda Hlaváč. Jejich hostem byl legendární tvůrce a interpret trampské písně Miki Ryvola, který napsal pro skupinu Nezmaři několik písniček. A tak kromě samostatného účinkování si i společně zazpívali (na snímku).

Koncem března se v rámci programu Trihodinový kolotoč country a bluegrassu na stejné scéně představily skupiny Poutníci a Cop. Příznivci Pavla Bobka, Lídy a Miloše Nopových se mohou těšit na koncert 26. dubna.

Pavol Erdziak
Foto: autor

Český spolek na internetě

Bratislavské České centrum (ČC) začalo letos vydávat svůj pravidelný měsíční program v nové úpravě. "Změna grafiky a celkového pojetí této skládačky vychází ze snahy ujednotit celkovou grafickou a vizuální úpravu našich informačních a propagačních materiálů, co souvisí se dvěma zásadními změnami v naší činnosti," řekl pro Českou besedu ředitel ČC ing. Rudolf Sedláček. "První je, že jsme uvedli do činnosti vlastní internetovou stránku www.cze.sk, kde je k dispozici náš program na nejbližší měsíc, a kromě toho zde každý kdykoliv a kdekoliv na světě najde i nejzajímavější informace včetně fotografií z předcházejících akcí. Snažíme se také upozornit i na další zajímavé české kulturní akce, pořádané v Bratislavě, případně na Slovensku."

Druhou událostí je podle slov ing. R. Sedláčka připravovaný přechod do nových prostor v budově zastupitelského úřadu České republiky na Hviezdoslavově náměstí a s tím související určité vizuální přizpůsobení novému prostředí. Skládačku s programem ČC v současnosti vydává v nákladu 400 výtisků, z toho okolo 300 exemplářů rozesílá do dalších bratislavských kulturních institucí, na stát-

ni, městské a zastupitelské úřady a do několika redakcí. Těžiště informací by však mělo být dostupné na internetové stránce.

"Rád bych připomněl, že na naší internetové stránce dáváme prostor i všem sdružením, s nimiž úzce spolupracujeme a jež se podílejí na některých našich programech. To znamená, že je tam vyhrazen prostor i pro Český spolek na Slovensku - a pokud vím, už tam jsou k dispozici některé informace, dále pro Kruh přátel české kultury i pro Klub občanů ČR," dodává ing. Sedláček. Ke stránce bratislavského ČC se dá dojit i prostřednictvím adresy www.czech.cz, vyhrazené všem ČC po světě, i když některá z nich zatím nemají vlastní webovou stránku. Ředitel ČC rovněž prozradil, že kromě toho hodlá vydávat čtvrtletník, v němž by každé z těchto sdružení mělo vyhrazeno svůj prostor, a tak spojit doposud roztržité síly (přestože řada členů je aktivní ve dvou z nich a někteří i ve všech třech) s cílem lepší informovanosti o činnosti naší menšiny na Slovensku, ale i úspěšnějšího využívání dostupných finančních zdrojů.

Jiří Výborný